

[Glistrup]

ningen. Men arbejdsministeren vil være den første til at erkende, at han ikke laver fuld privatisering på sit område, for det går det ikke ud på. Derfor har vi, når vi skal give en undertitel til dette lovforslag, altså sagt, at det er en »begyndende privatisering«, idet det er vor opfattelse, at man efter de tal, som ligger dokumenteret i udvalget, bør gå langt videre. Om man så skal gøre det så langt, at man totalt afskaffer den offentlige arbejdsformidling, ligger ikke i ændringsforslag nr. 1.

De, der gerne – f.eks. af hensyn til ILO-forpligtelserne eller af andre grunde – vil blive ved med at have noget offentlig arbejdsformidling, kan godt stemme for ændringsforslag nr. 1, for der står ikke noget om, at man skal gå 100 pct. over til privatisering. Det vil Fremskridtspartiet gerne, men det sker ikke nødvendigvis, fordi man stemmer ja til ændringsforslag nr. 1.

Man har ved andenbehandlingen henvist til, at det system, som EF har på tegnebrættet, og som skal gennemføres om 2–3 år, siger, at der skal være en arbejdsformidling. Vi fik i og for sig ikke afrundet fuldstændigt ved andenbehandlingen, om det nødvendigvis skal være en offentlig arbejdsformidling, eller om det vil være fuldt overensstemmende med EF's regler for det system, som ser ud til at skulle træde i kraft om nogle år, at man bare sørger for, at der er en arbejdsformidling i landet, som man så kan kalde for en slags udlicitering af det offentliges forpligtelser – for nu at tale finanslovssprog.

Hvis arbejdsministeren ellers har studeret EF-Tidende siden andenbehandlingen, så vil han jo sikkert her fra talerstolen kunne holde en forelæsning om, hvorvidt det er nødvendigt af hensyn til EF's planlagte foranstaltninger på området at opretholde en egentlig offentlig arbejdsanvisning, eller om det offentlige bare skal sørge for, at der er en arbejdsanvisning, der opfylder de ret lemfældige krav, der er kommet fra EF's side, selv om man kom frem til fuld privatisering.

Jeg håber, at der med den opmærksomhed, der har præget salen, er 74 ikke-Fremskridtsfolk, der nu er overbevist om, at de skal stemme ja til ændringsforslag nr. 1. Så rammer man nemlig realiteterne i denne verden, og det er nu altid rarest, at Folketinget er i overensstemmelse med realiteterne. Det er bedre, end at vi forsøger at bekrige realiteterne. Derfor: Stem ja til ændringsforslag nr. 1!

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Fru Lilli Gyldenkilde provokerer mig nok bevidst på talerstolen.

Allerførst vil jeg gerne oprigtigt lykønske fru Lilli Gyldenkilde og søn med den glædelige begivenhed i dag. Det synes jeg virkelig var en rar nyhed.

Når det er sagt, så vil jeg sige, at fru Lilli Gyldenkilde lægger stor vægt på, at vi kan diskutere i en ordentlig stemning, og den side af sagen er jeg meget enig med fru Lilli Gyldenkilde i. Derfor er det lidt ærgerligt, at fru Lilli Gyldenkilde ikke undlader at skyde Det Konservative Folkeparti og mig nogle holdninger og nogle motiver i skoene, som vi ikke har.

Sagen er, at fru Lilli Gyldenkilde mener, at vort egentlige ærinde med dette forslag er, at det nu skal koste de arbejdsløse og andre arbejdssøgende penge at få oplysninger om ledige job, at få anvisning og få jobbet. Det er ikke tilfældet.

Vi står stadig væk bag den offentlige arbejdsformidling, hvor det skal være gratis at få alle disse ydelser. Vi har på ingen måde med dette forslag lagt op til, at det nu er arbejdstageren, der skal bære betalingsbyrden på det private formidlingsområde. Tværtimod synes vi, at det er en god tendens, hvorefter det er arbejdsgiveren, der i dag på de private formidlingsområder, vi kender, har den betalende byrde. Vi ønsker ikke det ændret. Men vi ønsker altså heller ikke på forkant at regulere imod alle mulige tænkelige og fiktive situationer.

Det eksempel, som fru Lilli Gyldenkilde skitserede fra talerstolen, at man kunne blive udsat for at skulle betale 2 pct. af en årsløn, hvis man fik jobbet formidlet gennem et privat foretagende, var ulækkert, og det er ikke på nogen måde det, vi lægger op til med dette forslag. Vi har gang på gang understreget, at vi vil tage sagen op, hvis den udvikler sig i den retning.

Men jeg må sige til fru Lilli Gyldenkilde, at vi ikke kan anbefale at standse behandlingen af sagen på indeværende tidspunkt, for vi ønsker ikke at regulere på forkant.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Punkt 1: Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at Det Konservative Folkeparti eller an-